

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

1674 *Reial decret llei 2/2012, de 3 de febrer, de sanejament del sector financer.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Quatre anys després de l'inici de la crisi financera internacional, els problemes de confiança en el sector financer i de restricció de crèdit persisteixen. Malgrat les diferents mesures que s'han portat a terme tant per part dels estats a nivell individual com de forma coordinada en l'àmbit internacional, els continuats problemes de liquiditat i finançament juntament amb el fort deteriorament dels actius de les entitats de crèdit han incrementat les dificultats d'accés al finançament amb severes efectes sobre l'economia real.

En aquest context, la durada, intensitat i extensió de la crisi han posat de manifest els problemes fonamentals que acusa el sector bancari espanyol i que li impedeixen complir avui el seu paper essencial de canalització del crèdit cap a l'economia real, en suport de l'activitat empresarial, l'ocupació i el consum.

El principal llast del sector bancari espanyol és la magnitud de la seva exposició als actius relacionats amb el sector immobiliari, actius que han experimentat un fort deteriorament a causa de la recent evolució de l'economia.

En efecte, els dubtes respecte a la valoració d'aquests actius i l'augment notable dels préstecs qualificats de dubtosos generen uns efectes perversos tant sobre el mateix sector financer, dificultant l'accés de les entitats espanyoles al finançament majorista, com sobre el sector real ja que agreuja la restricció del crèdit.

Una altra de les principals conseqüències de l'actual crisi i la contracció de la demanda de serveis financers és el sobredimensionament del sector bancari espanyol. L'excés de capacitat instal·lada que presenta i l'estructura de costos que en deriva dificulta l'eficiència i capacitat de competir de les nostres entitats.

En aquest context, els efectes dels esforços normatius i supervisors desenvolupats fins ara, a nivell internacional, comunitari i nacional, s'han vist limitats sense poder evitar l'empitjorament de les condicions en les quals han d'operar les entitats espanyoles.

Des del començament de la crisi el 2008, les mesures adoptades a nivell internacional han estat inspirades per la voluntat de corregir els defectes del mercat financer que les turbulències van evidenciar. L'objectiu era evitar o en qualsevol cas limitar les conseqüències de crisis financeres futures a la resta de l'economia. Aquestes mesures incloïen una intensificació de la supervisió prudencial, tant a nivell d'entitats particulars com des d'una perspectiva macroprudencial i l'adopció de requeriments més exigents de recursos propis i liquiditat per a les entitats de crèdit. Com a complement a aquest nou marc regulador i supervisor, es van posar al servei de les entitats amb problemes esquemes de garanties reforçats, mecanismes de foment de la liquiditat i fins i tot fons públics per assistir-les en la recapitalització i reestructuració.

En el cas espanyol, les fites que fins avui caracteritzen la reforma del sistema financer inclouen l'establiment del Fons per a l'Adquisició d'Actius Financers (FAAF) per concedir suport a la liquiditat de les entitats de crèdit i l'enfortiment dels procediments d'intervenció, disciplina i solució d'entitats a través del Reial decret llei 9/2009, pel qual es creava el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB), en el qual s'articula un mecanisme de suport temporal com a incentiu a un reajustament de la capacitat del sector.

Posteriorment, es va reformar el règim jurídic de les caixes d'estalvis mitjançant el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, arran del qual es pretenia assolir una més gran

professionalització de les caixes d'estalvis i, sobretot, dotar-les de capacitat per poder accedir als mercats de capital bàsic.

Finalment, amb el Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, es va enfortir el nivell de solvència de totes les entitats de crèdit, incrementant els requeriments de capital mínims tant en termes de quantitat com de qualitat d'aquests.

Totes aquestes mesures s'han encaminat a eliminar les debilitats conjunturals de les entitats de crèdit espanyoles en el context d'escassetat de liquiditat que ha existit des de l'inici de la crisi. Tanmateix, fins ara no s'han adoptat previsions conduents a aconseguir el sanejament dels balanços de les entitats de crèdit, afectats negativament pel deteriorament dels seus actius vinculats al sector immobiliari. Havent advertit l'impacte que aquest deteriorament té sobre la solidesa del nostre sistema financer, es fa imperatiu dissenyar una estratègia integral de reforma que incideixi sobre la valoració d'aquests actius i comporti el sanejament dels balanços de les entitats de crèdit espanyoles en un procés transparent, en un grau tal que es recuperi la credibilitat i la confiança en el sistema espanyol.

Disposar d'uns balanços sanejats és un requisit bàsic perquè les entitats financeres puguin complir la seva funció essencial de canalitzar l'estalvi cap a projectes d'inversió eficients que fomentin l'activitat, el creixement i l'ocupació. Amb aquesta finalitat, s'adopten mesures que han de permetre a les entitats financeres començar l'exercici 2013 amb els comptes sanejats, la qual cosa ha de millorar la confiança, credibilitat i fortlesa del sistema. Així mateix, es facilitarà un millor accés de les entitats als mercats de capitals, cosa que ha de contribuir a la fluïdesa del crèdit a l'economia real.

Els altres dos eixos fonamentals d'aquest renovat impuls de reforma financera són la creació d'incentius que propiciïn un ajust adequat i eficient de l'excés de capacitat i l'enfortiment de la governança de les entitats resultants dels processos d'integració. Una última característica fonamental d'aquesta reforma és que el seu cost ha de ser assumit totalment pel sector financer.

II

El títol I conté les mesures relatives al sanejament del sector financer. Es tracta, essencialment, d'articular nous requeriments de provisions i capital addicionals, orientats en exclusiva a la cobertura del deteriorament en els balanços bancaris ocasionat pels actius vinculats a l'activitat immobiliària. D'aquesta manera, s'ha d'aconseguir una millora del tractament prudencial del risc de crèdit que encara pugui ser un llast per als balanços del sector financer espanyol, al mateix temps que s'intenten dissipar les incerteses que en dificulten la normalització i la recuperació de la seva funció canalitzadora de l'estalvi a l'economia real.

L'eix central del sanejament dels balanços s'articula a través d'un nou esquema de cobertura per a tots els finançaments i actius adjudicats o rebuts en pagament de deute relacionats amb el sector immobiliari. Aquest nou règim s'estableix mentre subsisteixin les incerteses extraordinàries que, per falta de mercats suficientment profunds en volum i importància de transaccions, existeixen sobre la valoració d'actius relacionats amb sòl per a promoció immobiliària a Espanya i amb les construccions o promocions immobiliàries a Espanya de tot tipus d'actius, tant en curs com acabades. Aquests nous requeriments responen a la situació efectiva a dia d'avui dels actius immobiliaris de les entitats de crèdit, concebuts de manera realista per obtenir una estimació raonable del deteriorament per al conjunt de les carteres d'aquests actius, que s'han de reconèixer d'acord amb el marc comptable aplicable a Espanya. S'imposa, així mateix, un nou requeriment de capital suplementari de la màxima qualitat (capital principal), sobre la mateixa base de cobertura d'actius dubtosos o subestàndard o adjudicats en pagament derivats del finançament de sòl per a promoció immobiliària.

L'ajust de les entitats a aquestes noves exigències s'ha d'executar durant aquest mateix any 2012, de manera que, abans del 31 de març, han de presentar al Banc d'Espanya la seva estratègia d'ajust per donar degut compliment a l'exercici de

sanejament. D'aquesta manera, els efectes positius sobre la confiança, transparència i sostenibilitat del nostre sector financer s'han d'assolir sense més demores.

Així mateix, s'ha establert un mecanisme de flexibilització per a les entitats que requereixin modificacions organitzatives de caràcter estructural per emprendre els ajustos derivats dels nous requeriments legals. D'aquesta manera, s'amplien els terminis per donar compliment als ajustos. Les entitats de crèdit que portin a terme processos d'integració durant l'exercici 2012 disposen d'un termini addicional de dotze mesos per donar compliment als nous requeriments. Perquè les entitats de crèdit es puguin acollir al règim previst, és necessari que el procés d'integració compleixi una sèrie de requisits. Aquestes exigències s'orienten a assegurar que el procés d'integració tingui un volum mínim significatiu, que s'inclouin compromisos i objectius com l'adopció de mesures per a la millora del govern corporatiu de les entitats, a l'increment del crèdit a les famílies i petites i mitjanes empreses, o a la col·locació al mercat dels actius immobiliaris propietat de les entitats.

III

Per la seva banda, el títol II realitza alguns ajustos en el Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, per facilitar el paper del FROB davant el nou context regulador.

Pel que fa a l'article 9 del Reial decret llei 9/2009, relatiu als instruments per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, aquest Reial decret llei realitza certs ajustos o actualitzacions necessàries. Es restringeix la via de suport financer del FROB a l'adquisició d'accions, excepte per als processos competitiu de desinversió, que poden anar acompanyats d'un altre tipus d'eines d'ajuda. Així mateix, es redueix el termini de desinversió de cinc a tres anys. Finalment, es procedeix a la supressió de la possibilitat que tenia el FROB de desinvertir, en el termini d'un o dos anys, els títols adquirits a les entitats emissores d'aquests o a tercers inversors proposats per l'entitat beneficiària de la seva actuació.

En relació amb l'article 10 del Reial decret llei 9/2009, la principal modificació que s'hi introdueix és l'ampliació dels instruments que pot adquirir el FROB per incloure els convertibles en accions, cosa que supera el marc anterior circumscrit a les participacions preferents.

IV

El títol III preveu la modificació del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

D'una banda, es pretén la simplificació de l'estructura organitzativa i els requisits operatius de les caixes d'estalvis que exerceixen la seva activitat de forma indirecta. Així, els òrgans de govern es redueixen a l'Assemblea General i al Consell d'Administració, i és potestativa la Comissió de Control. De la mateixa manera, s'assenyala que el nombre de membres dels òrgans de govern així com la periodicitat de les seves sessions han de ser determinats pels estatuts de la caixa d'estalvis atenent la dimensió econòmica i l'activitat de l'entitat, amb la finalitat que es produeixi un ajust i redimensionament de l'estructura organitzativa de les caixes d'estalvis a una nova realitat, en la qual s'han després de tota l'activitat financera que desenvolupaven.

D'altra banda, s'estableix un límit a la disposició dels excedents que obtinguin les caixes d'estalvis de manera que, sense perjudici del compliment del que disposa la normativa de recursos propis, les caixes d'estalvis d'exercici indirecte no poden destinar més del 10% dels seus excedents de lliure disposició a despeses diferents de les corresponents a l'obra social. I això sense perjudici que es pugui autoritzar el destí de percentatges superiors necessaris per atendre despeses essencials de funcionament de les entitats. També s'introdueixen disposicions per simplificar el funcionament, periodicitat i forma de convocatòria de les assemblees generals.

Continuant la línia de simplificació del funcionament de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte, se les exigeix expressament del compliment de les obligacions referides a serveis d'atenció al client, que, en tot cas, han de ser complertes per l'entitat de crèdit a través de la qual exerceixen la seva activitat. El Banc d'Espanya pot adaptar o eximir igualment del compliment dels requeriments organitzatius en matèria de control intern, auditoria i gestió de riscos recollits a la Llei 13/1985, de 25 de maig, i la seva normativa de desplegament.

Finalment, s'introdueix una referència al supòsit en què les caixes redueixen la seva participació de manera que no assoleixi el 25% dels drets de vot, supòsit en el qual també han de renunciar a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit, encara que mantinguin una posició de control.

En aquests supòsits de pèrdua de control o reducció de la participació per sota del límit assenyalat, les caixes d'estalvis perden la condició d'entitats de crèdit i es transformen en una fundació especial. S'estableixen determinades especificitats per a les fundacions de caràcter especial d'àmbit estatal.

V

El títol IV conté el règim aplicable a les retribucions dels administradors i directius d'entitats de crèdit que hagin necessitat o necessitin en el futur suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Aquest règim parteix d'una distinció entre les entitats participades majoritàriament pel Fons i les que, d'una altra manera, han estat assistides per ell, i imposa unes regles més estrictes en el cas de les primeres. Les regles que conté aquest títol no fan sinó continuar el camí marcat per les recomanacions del *Financial Stability Board* (FSB) i de la Comissió Europea, la Directiva 2010/76/UE, de 24 de novembre de 2010, i les normes que han incorporat al dret espanyol aquesta última. Així mateix, el règim establert ha pres en consideració el contingut de l'Informe sobre remuneracions emès el 27 de gener passat pel Banc d'Espanya en resposta a la sol·licitud del ministre d'Economia i Competitivitat.

VI

Així mateix, a la part final de la norma s'introdueix un tractament especial i més flexible per a les entitats de crèdit que tinguin en circulació participacions preferents o instruments de deute obligatòriament convertibles emesos abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Poden incloure en el pla de compliment que portin a terme la sol·licitud de diferir el pagament de la remuneració prevista malgrat l'absència de beneficis o reserves distribuïbles o l'existència d'un dèficit de recursos propis. Al mateix temps, es modifica la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, flexibilitzant alguns requisits d'aquests instruments de deute obligatòriament convertibles per al seu còmput com a capital principal.

Finalment, amb la finalitat de facilitar la gestió de les garanties financeres que atorguen les entitats financeres a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, es modifica la disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. Això tindrà com a conseqüència una reducció en el cost operatiu de les actuacions esmentades a més de repercutir favorablement en les operacions que les entitats financeres porten a terme amb l'Eurosistema, en què destaca, en especial, més facilitat operativa per rebre finançament d'aquest.

En definitiva, l'adopció de les mesures que preveu aquest Reial decret llei condueix a l'enfortiment del sector financer per la via d'emprendre el necessari sanejament de la seva situació financera. Els efectes de la crisi immobiliària sobre els balanços de les entitats han generat una espiral d'incertesa sobre el conjunt del sector que no es pot prolongar més. Per això, resulta imperatiu i ineludible en l'actual context econòmic intervenir legislativament per tal d'eliminar les incerteses sobre la nostra estabilitat financera i contribuir a reforçar la confiança en el nostre sistema financer, i aconseguir

que s'originin dinàmiques positives que generin crèdit i facilitin l'accés al finançament per part de les nostres empreses i famílies. És per això que l'adopció d'aquestes mesures exigeix recórrer al procediment del Reial decret llei, complint els requisits de l'article 86 de la Constitució espanyola quant a la seva extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de febrer de 2012,

DISPOSO:

TÍTOL I

Sanejament de les entitats de crèdit

Article 1. *Mesures per al sanejament dels balanços de les entitats de crèdit.*

1. Als finançaments i actius adjudicats o rebuts en pagament de deutes relacionats amb el sòl per a promoció immobiliària i amb les construccions o promocions immobiliàries, corresponents a l'activitat a Espanya de les entitats de crèdit, tant existents a 31 de desembre de 2011 com procedents del refinançament d'aquests en una data posterior, i que a la data esmentada tinguessin una classificació diferent de risc normal, els són aplicables les regles d'estimació contingudes a l'annex I per determinar el seu deteriorament.

2. Sobre el total dels finançaments de la naturalesa indicada a l'apartat 1 que, a 31 de desembre de 2011, estiguessin classificats com a risc normal, s'ha de constituir, per una sola vegada, una cobertura del 7% del seu saldo pendent en la data esmentada. L'import d'aquesta cobertura pot ser utilitzat per les entitats exclusivament per a la constitució de les cobertures específiques que siguin necessàries com a conseqüència de la reclassificació posterior com a actius dubtosos o subestàndard de qualssevol dels finançaments esmentats o de l'adjudicació o recepció d'actius en pagament dels deutes esmentats.

3. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un grup consolidable, que, de conformitat amb el que disposa l'article 1 del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, hagin de complir un nivell mínim de capital principal, han de disposar d'un excés addicional per l'import que resulti dels càlculs previstos a l'annex II, en relació amb els actius que assenyalen l'apartat 1.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 de l'article 2, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit als quals siguin aplicables els apartats 1 a 3 anteriors han de complir el que s'hi preveu abans del 31 de desembre de 2012.

Per a això, abans del 31 de març de 2012, han de presentar al Banc d'Espanya un pla en el qual han de detallar les mesures que tenen previst adoptar.

El pla presentat ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya en el termini de quinze dies hàbils, i aquest pot incloure les modificacions o mesures addicionals necessàries per garantir el compliment del que preveu el present Reial decret llei.

5. Les obligacions que preveu aquest Reial decret llei es consideren normes d'ordenació i disciplina, i les entitats i persones que les incompleixin incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

6. L'incompliment del que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article 1 es considera infracció greu o molt greu d'acord amb el que preveuen la lletra h) de l'article 5 i la lletra c) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

7. L'incompliment del que preveu l'apartat 3 d'aquest article 1 es considera infracció greu o molt greu d'acord amb el que preveuen la lletra h) de l'article 5 i la lletra c) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Article 2. *Processos d'integració.*

1. Les entitats de crèdit que portin a terme processos d'integració durant l'exercici 2012 disposen de dotze mesos des de l'autorització de l'operació d'integració prevista a l'apartat 4 següent per donar compliment als requeriments que preveu l'article 1.

2. Es poden acollir a aquest règim els processos d'integració iniciats a partir de l'1 de setembre de 2011 sempre que compleixin els requisits següents:

a) La integració de les entitats participants en l'operació ha de generar un balanç total inicial superior en almenys un 20% al balanç total dels negocis a Espanya de la més gran de les entitats participants. A proposta del Banc d'Espanya es pot exceptuar aquest requisit en la resolució final, encara que no s'arribi a aquesta xifra, atenent les circumstàncies concurrents en operacions d'anàloga dimensió, sense que en cap cas l'increment pugui ser inferior al 10% del balanç total dels negocis a Espanya de la més gran de les entitats participants.

b) El procés d'integració s'ha de portar a terme a través d'operacions que suposin modificacions estructurals de conformitat amb la normativa vigent o d'operacions d'adquisició d'entitats que, a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, estiguin participades majoritàriament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Aquest règim no és aplicable a processos d'integració que descansin exclusivament sobre vincles contractuals, excepte en aquells processos en els quals només participin cooperatives de crèdit.

c) Les entitats participants han d'adoptar mesures tendents a la millora del seu govern corporatiu i han de presentar un pla de remuneració de directius i administradors. Amb caràcter general s'han d'adaptar al que disposa el Codi Unificat de bon govern de les societats cotitzades i, en particular, han de complir el que disposa l'article 13 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

d) El projecte d'integració ha d'incloure un objectiu quantificat d'increment de crèdit a les famílies i petites i mitjanes empreses durant els tres exercicis següents a la integració.

e) El projecte d'integració igualment ha d'incloure un pla de desinversió d'actius relacionats amb riscos immobiliaris durant els tres exercicis següents a la integració.

f) L'entitat resultant ha de ser viable des de la perspectiva economicofinancera.

g) Les juntes d'accionistes o assemblees generals de les entitats que s'integren han de votar favorablement l'acord d'integració abans del 30 de setembre de 2012. En tot cas, la integració s'ha de concloure no més tard de l'1 de gener de 2013.

3. Aquest règim no és aplicable a processos d'integració en els quals únicament participin entitats que pertanyin a un mateix grup d'entitats de crèdit.

4. L'operació d'integració ha de ser autoritzada pel ministre d'Economia i Competitivitat en el termini d'un mes a comptar de la presentació de la sol·licitud d'autorització.

La sol·licitud s'ha de presentar davant la Secretaria General del Tresor i Política Financera abans del 31 de maig de 2012. El compliment del termini no és exigible en el cas d'operacions d'adquisició d'entitats que, a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, estiguin participades majoritàriament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. S'hi ha d'adjuntar el projecte que acrediti el compliment dels requisits que preveuen les lletres a) a f) de l'apartat 2.

El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'emetre informe sobre el compliment dels requisits esmentats atenent especialment la viabilitat de l'entitat resultant, i a aquests efectes poden sol·licitar tots els informes que considerin oportuns.

L'atorgament de l'autorització que preveu aquest apartat ha de determinar que no es requereixi cap autorització administrativa ulterior en l'àmbit de l'ordenació del crèdit i la banca, inclosa aquella a què es refereix el paràgraf tercer de l'article 10.1 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels

recursos propis de les entitats de crèdit. En tot cas, són exigibles les establertes per la legislació en matèria de defensa de la competència.

5. En el curs del procediment d'autorització de la integració s'han de valorar els acords marc o protocols existents o que se signin entre les entitats afectades, en particular, en els supòsits en què es produeixi l'atribució a alguna d'elles d'un grau de control superior al que correspongui a la seva participació a l'entitat resultant, i l'autorització es pot condicionar a la introducció de les modificacions oportunes en aquests.

TÍTOL II

Modificació del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit

Article 3. *Modificació del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

El Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit queda modificat de la manera següent:

U. El segon paràgraf de l'article 2.5 queda redactat en els termes següents:

«Els recursos aliens obtinguts pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, sigui quina sigui la modalitat de la seva instrumentació, no han de sobrepassar l'import de tres vegades la dotació que existeixi en cada moment. No obstant això, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques pot autoritzar que se sobrepassi aquest límit, sense que, en cap cas, el finançament aliè del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pugui suposar més de sis vegades la seva dotació.»

Dos. L'article 7.2.b) queda redactat en els termes següents:

«b) En el termini d'un mes des de la seva designació, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'elaborar un informe detallat sobre la situació patrimonial i la viabilitat de l'entitat i sotmetre a l'aprovació del Banc d'Espanya un pla de reestructuració de l'entitat que permeti la superació de la situació de dificultat en què estigui mitjançant la seva fusió amb una altra o altres entitats de reconeguda solvència o el traspàs parcial o total del seu negoci a una altra o altres entitats a través de la cessió global o parcial dels seus actius i passius mitjançant procediments que assegurin la competència, com, entre d'altres, el sistema de subhasta. A petició raonada del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el Banc d'Espanya pot ampliar el termini fins a un màxim de sis mesos. Simultàniament, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'eleva al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i al ministre d'Economia i Competitivitat una memòria econòmica en la qual es detalli l'impacte financer del pla de reestructuració presentat sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. Sobre la base dels informes emesos per la Secretaria General del Tresor i Política Financera i per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de cinc dies hàbils des que li sigui elevada la dita memòria.»

Tres. L'article 9 queda redactat en els termes següents:

«Article 9. *Instrumentes per al reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adquirir accions ordinàries representatives del capital social o aportacions al capital social de les entitats, que, sense incórrer en les circumstàncies que estableix l'article 6 d'aquest Reial decret llei, necessitin reforçar els seus recursos propis i així ho sol·licitin.

2. La subscripció dels títols a què es refereix l'apartat anterior està condicionada a l'elaboració per l'entitat sol·licitant d'un pla de recapitalització, amb el contingut que es necessita en el capítol II. El pla ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que n'ha de subministrar la informació al Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

L'adquisició d'accions ordinàries representatives del capital social per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària requereix que s'acordi la supressió del dret de subscripció preferent dels accionistes existents en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió, o la renúncia per tots ells a aquest dret.

3. Amb caràcter previ a la decisió sobre la subscripció de títols, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'elevat al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i al ministre d'Economia i Competitivitat una memòria econòmica en la qual es detalli l'impacte financer d'aquesta adquisició sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. Sobre la base dels informes emesos per la Secretaria General del Tresor i Política Financera i per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de 5 dies hàbils des que li sigui elevada la dita memòria.

4. Les aportacions compromeses pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es poden realitzar en efectiu o mitjançant el lliurament de valors representatius de deute públic o valors emesos pel mateix Fons. Així mateix, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot satisfer les aportacions compromeses mitjançant compensació dels crèdits que tinguin enfront de les entitats sol·licitants.

5. El preu d'adquisició o subscripció s'ha de fixar d'acord amb el valor econòmic de l'entitat de crèdit, que ha de ser determinat per un o diversos experts independents a designar pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. La valoració s'ha de portar a terme a través d'un procediment que ha de desenvolupar el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària seguint les metodologies comunament acceptades i ha de prendre com a base les projeccions economicofinanceres per al negoci de l'entitat en qüestió que elaborin els experts designats pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària. Entre altres factors, aquesta valoració ha de tenir en compte, si s'escau, les operacions de sanejament de caràcter extraordinari iniciades per les entitats.

Si durant els cinc mesos anteriors a la subscripció s'ha col·locat entre tercers inversors un percentatge de capital significatiu, als efectes de poder considerar el preu pagat com a valor de mercat, i aquest percentatge és superior al que adquireixi el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el preu de subscripció és el mateix al qual s'hagi realitzat la col·locació esmentada. Si, tractant-se d'un percentatge de capital significatiu, el percentatge és inferior a l'adquirit pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, el preu de subscripció té com a referència el preu de l'esmentada col·locació. En tot cas l'adquisició o subscripció s'ha de realitzar de conformitat amb la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

La fixació del preu de subscripció s'ha de realitzar amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

6. La subscripció d'accions i aportacions al capital social pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de determinar, en tot cas, per si mateixa i sense necessitat de cap altre acte o acord, la seva incorporació a l'òrgan d'administració de l'entitat emissora per tal de garantir el compliment adequat del Pla de recapitalització. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de nomenar la persona o persones físiques que tinguin la seva representació a aquest efecte i ha de disposar en l'òrgan d'administració de tants vots com els que resultin d'aplicar al nombre total de vots el seu percentatge de participació en l'entitat.

Als efectes del que preveu l'apartat setè de l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, no s'ha de tenir en compte la participació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en el capital social d'una entitat.

7. És aplicable als títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària en exercici de les funcions que se li encomanen en aquest article el que disposen els apartats 6 i 9 de l'article 7.

8. A fi d'assegurar més eficiència en l'ús dels recursos públics la desinversió pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària dels títols subscrits en exercici de les funcions que se li encomanen en aquest article s'ha de realitzar mitjançant la seva alienació a través de procediments competius i dins d'un termini no superior als tres anys a comptar de la data de la subscripció. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adoptar qualsevol de les mesures que preveu l'apartat 3 de l'article 7 per donar suport al procediment competitiu de desinversió.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot concórrer juntament amb algun o alguns dels altres socis o accionistes de l'entitat de crèdit en qüestió als eventuais processos de venda de títols en els mateixos termes que aquests puguin concertar.

L'alienació s'ha de realitzar amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del compliment de la legislació aplicable en matèria de defensa de la competència.

9. Amb periodicitat trimestral, l'entitat sol·licitant ha de remetre al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària un informe sobre el grau de compliment de les mesures previstes en el pla de recapitalització aprovat. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, en vista del contingut d'aquest informe, pot requerir l'adopció de les accions que siguin necessàries per assegurar que el pla de recapitalització efectivament es porta a terme.

10. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat o del desenvolupament de les condicions dels mercats, el pla de recapitalització no es pot portar a terme i l'entitat es troba en la situació prevista a l'article 6, s'ha d'aplicar a l'entitat el que disposa l'article 7, i s'ha de preveure en els plans que, d'acord amb aquest article, s'aprovi el que sigui procedent respecte dels títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.»

Quatre. L'article 10 queda redactat en els termes següents:

«Article 10. *Mesures de suport a processos d'integració d'entitats de crèdit.*

1. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària igualment pot adquirir títols emesos per entitats de crèdit que, sense incórrer en les circumstàncies establertes a l'article 6 del present Reial decret llei, hagin d'emprendre un procés d'integració i necessitin reforçar els seus recursos propis.

A aquest efecte, les entitats en qüestió han d'elaborar un pla d'integració que ha de contenir compromisos específics de millora de la seva eficiència, de racionalització de la seva administració i gerència, així com de redimensionament de la seva capacitat productiva, i tot això amb la finalitat de millorar les seves perspectives futures.

El pla d'integració ha de disposar de l'aprovació del Banc d'Espanya.

En decidir sobre l'adopció d'alguna d'aquestes mesures, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de tenir en compte el termini i risc de l'operació, la necessitat d'evitar distorsions competitives així com el fet que amb això es faciliti l'execució i compliment del pla d'integració aprovat pel Banc d'Espanya. En tot cas, la decisió ha d'estar presidida pel principi d'utilització més eficient dels recursos públics.

2. Els títols als quals es refereix l'apartat 1 anterior han de ser instruments convertibles en accions o en aportacions al capital social.

Les entitats emissores han d'aprovar, en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió dels títols que preveu aquest article, els acords necessaris per a l'ampliació de capital o la subscripció d'aportacions al capital en la quantia necessària. Els termes i les condicions de la retribució dels títols s'han d'establir tenint en compte la normativa d'ajudes d'Estat.

L'adquisició de títols convertibles per part del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària requereix que s'acordi la supressió del dret de subscripció preferent dels accionistes o quotapartípcis existents en el moment de l'adopció de l'acord d'emissió, o la renúncia per tots ells a aquest dret.

Les entitats emissores s'han de comprometre a recomprar o amortitzar els títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària tan aviat com estiguin en condicions de fer-ho en els termes compromesos en el pla d'integració. Transcorreguts cinc anys des del desemborsament sense que els títols hagin estat recomprats per l'entitat, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot sol·licitar que es converteixin en accions o en aportacions socials de l'emissor. L'exercici d'aquesta facultat s'ha de realitzar, si s'escau, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir de la finalització del cinquè any des que es va produir el desemborsament. No obstant això, l'acord d'emissió ha de preveure així mateix la convertibilitat dels títols a instància del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària si, abans del transcurs del termini de cinc anys, el Banc d'Espanya considera improbable, en vista de la situació de l'entitat o el seu grup, que la recompra o amortització es pugui portar a terme en aquest termini.

La conversió s'ha de realitzar en condicions de mercat i d'acord amb el valor econòmic de l'entitat emissora dels títols en aquell moment, que s'ha de determinar d'acord amb el que preveu l'article 9.5 del present Reial decret llei.

Els títols emesos a l'empara del que disposa aquest precepte són computables com a recursos propis bàsics i com a capital principal, sense que per a això sigui obligatori que cotitzin en un mercat secundari organitzat. A aquests efectes, no els són aplicables les limitacions que la Llei estableix per a la comptabilitat dels recursos propis i del capital principal.

L'acord d'emissió d'aquests títols s'ha d'ajustar a les restants condicions compromeses en el pla d'integració.

3. Amb caràcter previ a l'adopció efectiva d'alguna de les mesures que preveu aquest article, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha d'elevat al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i al ministre d'Economia i Competitivitat una memòria econòmica en la qual es detalli el seu impacte financer sobre els fons aportats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat. Sobre la base dels informes emesos per la Secretaria General del Tresor i Política Financera i per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques s'hi pot oposar, motivadament, en el termini de cinc dies hàbils des que li sigui elevada la memòria.

4. La desinversió pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària dels títols que adquireixi a l'empara del que preveu aquest article s'ha de realitzar mitjançant la seva recompra dels títols per l'entitat emissora o la seva alienació a tercers. Quan la desinversió dels títols o dels resultants de la seva conversió es realitzi mitjançant la seva alienació a tercers, aquesta s'ha de portar a terme a través de procediments competitiu i dins d'un termini no superior als cinc anys a comptar del desemborsament, termini que no és aplicable en cas que a l'entitat li sigui aplicable l'apartat 8 d'aquest article. La desinversió d'aportacions al capital social no està subjecta a cap limitació legal o estatutària. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot adoptar qualsevol de les mesures que preveu l'apartat 3 de l'article 7 per donar suport al procediment competitiu de desinversió.

5. A la conversió dels títols li és aplicable el que disposen els apartats 6 i 9 de l'article 7.

6. Amb periodicitat trimestral, l'entitat designada per les entitats involucrades en el procés d'integració o, si s'escau, l'entitat que en resulti ha de remetre al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària un informe sobre el grau de compliment de les mesures que preveu el pla d'integració aprovat. El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, en vista del contingut d'aquest informe, pot requerir l'adopció de les accions que siguin necessàries per assegurar que el pla d'integració efectivament es porta a terme.

7. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, s'adverteix que el pla d'integració no es pot complir en els termes en què va ser aprovat, l'entitat pot sol·licitar al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària una modificació dels dits termes, que pot incloure, entre d'altres aspectes, una extensió del termini de recompra dels títols subscrits pel Fons a què es refereix l'apartat 2 anterior, fins a dos anys més. La modificació del pla d'integració acordada amb el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària ha de ser aprovada pel Banc d'Espanya.

8. Si, com a conseqüència de l'evolució de la situació economicofinancera de l'entitat resultant del procés d'integració o del desenvolupament de les condicions dels mercats, el pla d'integració no es pot portar a terme i l'entitat es troba en la situació que preveu l'article 6, s'ha d'aplicar a l'entitat el que disposa l'article 7, i s'ha de preveure en els plans que, d'acord amb aquest article, s'aprovi el que sigui procedent respecte dels títols subscrits pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.»

TÍTOL III

Modificació del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis

Article 4. *Modificació del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.*

El Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 5 queda redactat en els termes següents:

«Article 5. *Exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis.*

1. Les caixes d'estalvis poden desenvolupar el seu objecte propi com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària a la qual han d'aportar tot el seu negoci financer. Igualment poden aportar tot o part dels seus actius no financers que hi estiguin adscrits.

2. L'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis exerceixi la seva activitat com a entitat de crèdit pot utilitzar en la seva denominació social i en la seva activitat expressions que permetin identificar el seu caràcter instrumental, incloses les denominacions pròpies de la caixa d'estalvis de la qual depengui.

3. A les caixes d'estalvis que exerceixin la seva activitat com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària d'acord amb el que preveu aquest article els són aplicables les especialitats següents:

a) Els òrgans de govern de la caixa són l'Assemblea General, el Consell d'Administració i, potestativament, la Comissió de Control.

b) La representació dels interessos col·lectius dels impositors, de les corporacions municipals que no tinguin la condició d'entitat fundadora de la caixa i dels treballadors en els seus òrgans de govern s'ha d'establir de la manera següent:

i. La representació de les corporacions municipals s'ha de portar a terme sobre la base d'aquelles en el terme de les quals tingui oberta oficina l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis exerceixi la seva activitat financera.

ii. La representació dels grups d'impositors i treballadors s'ha de portar a terme sobre la base dels col·lectius corresponents de l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis porti a terme la seva activitat financera. La representació dels treballadors en els òrgans de govern ha d'incloure així mateix els empleats de la caixa d'estalvis.

El nombre de membres dels òrgans de govern així com la periodicitat de les seves sessions han de ser determinats pels estatuts de la caixa d'estalvis atenent la dimensió econòmica i l'activitat de l'entitat.

4. Sense perjudici del compliment del que disposa la normativa de recursos propis, les caixes d'estalvis a les quals es refereix el present article no poden destinar més del 10% dels excedents de lliure disposició a despeses diferents de les corresponents a la seva obra social. No obstant això, el Banc d'Espanya pot autoritzar el destí de percentatges superiors necessaris per atendre despeses essencials de funcionament de les entitats.

5. Les assemblees generals poden ser ordinàries o extraordinàries.

Les assemblees ordinàries se celebren un cop l'any. Per la seva part, les assemblees extraordinàries se celebren tantes vegades com siguin expressament convocades.

L'assemblea general ha de ser convocada pel Consell d'Administració mitjançant un anunci publicat en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" i a la pàgina web de la caixa, amb quinze dies, almenys, d'antelació. La convocatòria ha d'expressar la data, el lloc i l'ordre del dia, així com la data i l'hora de reunió en segona convocatòria.

Els estatuts poden establir, en substitució del sistema anterior, que la convocatòria es realitzi mitjançant un anunci publicat a la pàgina web de la Caixa, o per qualsevol procediment de comunicació, individual i escrita, que asseguri la recepció de l'anunci per tots els consellers generals.

L'assemblea general ha de quedar vàlidament constituïda en primera convocatòria quan els consellers generals presents i, si s'escau, els quotapartícpis presents o representats tinguin, almenys, el cinquanta per cent dels drets de vot. La constitució en segona convocatòria és vàlida sigui quin sigui el nombre d'assistents. Els consellers generals no poden estar representats per un altre conseller o per tercera persona, sigui física o jurídica.

6. Les caixes d'estalvis que desenvolupin el seu objecte propi com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària de conformitat amb el que preveu aquest article estan eximides de les obligacions que conté la secció 1a del capítol V de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, i la seva normativa de desplegament.

Adicionalment, el Banc d'Espanya pot adaptar o eximir del compliment dels requeriments prudencials i organitzatius en matèria de control intern, auditoria i gestió de riscos recollits a la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la seva normativa de desplegament, de manera individual les caixes d'estalvis previstes en aquest article.

En tot cas les obligacions que recullen els paràgrafs anteriors han de ser formalitzades per l'entitat bancària a través de la qual les caixes d'estalvis exerceixen la seva activitat.

7. Si una caixa d'estalvis deixa de tenir el control en els termes de l'article 42 del Codi de Comerç o redueix la seva participació de manera que no arribi al 25%

dels drets de vot de l'entitat de crèdit a la qual es refereix la present disposició, ha de renunciar a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit segons el que preveu la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946 i procedir a transformar-se en fundació especial d'acord amb el que preveu l'article següent.

8. El que estableix la present disposició també és aplicable a les caixes d'estalvis que, de forma concertada, exerceixin en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit a través d'una entitat de crèdit controlada conjuntament per totes elles de conformitat amb el que disposa l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig.

En particular, la pèrdua de control i la reducció de la participació conjunta per sota del límit que preveu l'apartat anterior dóna lloc a la pèrdua de la condició d'entitats de crèdit de totes les integrants i a la seva transformació en fundacions especials.»

Dos. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Transformació de caixes d'estalvis en fundacions de caràcter especial.*

1. Les caixes d'estalvis poden acordar la segregació de les seves activitats financera i beneficosocial mitjançant el règim que preveu aquest article en els casos següents:

- a) De conformitat amb el que preveu l'apartat 5 de l'article anterior.
- b) Com a conseqüència de la renúncia a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit i en els altres supòsits de revocació.
- c) Com a conseqüència de la intervenció de l'entitat de crèdit en els supòsits que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

A aquest efecte s'ha de traspasar tot el patrimoni afecte a la seva activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'aquesta última i s'han de transformar en una fundació de caràcter especial, de manera que perden la seva condició d'entitat de crèdit.

El que estableixen les lletres a) i c) d'aquest apartat també és aplicable a les caixes d'estalvis que, de forma concertada, exerceixin en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit a través d'una entitat de crèdit controlada conjuntament per totes elles. En aquest cas, les caixes integrants han de traspasar tot el patrimoni afecte a la seva activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'aquesta última i s'han de transformar en fundacions de caràcter especial, de manera que perden la seva condició d'entitat de crèdit.

La fundació ha de centrar la seva activitat en l'atenció i desenvolupament de la seva obra beneficosocial, per a la qual cosa pot portar a terme la gestió de la seva cartera de valors. La fundació ha de destinar a la seva finalitat beneficosocial el producte dels fons, participacions i inversions que integrin el seu patrimoni. Auxiliàriament, pot portar a terme l'activitat de foment de l'educació financera.

2. Juntament amb l'acord de transformació, l'Assemblea General de la caixa, o la de les caixes de manera conjunta, ha d'acordar la constitució de fundacions de caràcter especial, amb aprovació dels seus estatuts i designació del seu patronat. La segregació de l'activitat financera, per la seva part, s'ha de regir pel que estableix la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

3. Correspon a l'Estat la supervisió i control de les fundacions de caràcter especial a les quals es refereix el present Reial decret llei, l'àmbit d'actuació principal de les quals excedeixi el d'una comunitat autònoma, a través del protectorat que ha de ser exercit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat. En els supòsits de segregació es considera àmbit d'actuació de la fundació de caràcter especial el de l'entitat bancària resultant de la segregació.

Les fundacions de caràcter especial a les quals es refereix el present Reial decret llei gaudeixen de personalitat jurídica des de la inscripció de l'escriptura pública de la seva constitució en el registre corresponent. En el cas de les

fundacions d'àmbit estatal, la inscripció s'ha de practicar en el Registre especial que a l'efecte es constitueixi al Ministeri d'Economia i Competitivitat.

4. Les fundacions de caràcter especial es regeixen per aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament. Supletòriament, és aplicable la normativa en matèria de fundacions.»

TÍTOL IV

Remuneracions

Article 5. *Remuneracions a les entitats que rebin suport financer públic per al seu sanejament o reestructuració.*

1. Els administradors i els directius de les entitats de crèdit participades majoritàriament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària no han de percebre, durant l'exercici 2012, retribució variable ni beneficis discrecionals de pensions.

Sense perjudici d'això, les entitats que preveu aquest apartat han d'ajustar les condicions retributives dels seus administradors i directius a les que preveuen l'apartat 3 d'aquest article i la normativa que es dicti en desplegament d'aquest.

2. La retribució variable corresponent als exercicis en els quals subsisteixi el suport financer públic dels administradors i directius de les entitats de crèdit que, sense trobar-se majoritàriament participades pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, hagin rebut suport financer d'aquest, s'ha de diferir tres anys, i està condicionada a l'obtenció dels resultats que, en relació amb el compliment del pla elaborat per a l'obtenció d'aquell, justifiquin la seva percepció. El Banc d'Espanya ha d'apreciar la concurrència d'aquesta circumstància en l'exercici de la potestat atribuïda per la norma 105, apartat 2.g, de la Circular 3/2008, de 22 de maig, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre determinació i control dels recursos propis mínims, sense perjudici de l'aplicació de la resta de criteris que s'hi fixen.

Sense perjudici d'això, les entitats previstes en aquest apartat han d'ajustar les condicions retributives dels seus administradors i directius a les regles que preveu l'apartat 3 d'aquest article i la normativa que es dicti en desplegament d'aquest.

3. Les entitats que sol·licitin suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària per al seu sanejament o reestructuració, com a requisit necessari per gaudir-ne, han d'incorporar als contractes que regulin la seva relació amb els seus consellers i directius el contingut mínim que determini el ministre d'Economia i Competitivitat. L'Ordre Ministerial que es dicti en ús d'aquesta habilitació ha de contenir, entre d'altres, les regles següents:

a) Limitacions a la retribució amb referència de l'aplicada a col·lectius similars per la mitjana de les entitats equiparables per dimensió i complexitat. En tot cas, les limitacions han de respectar les quanties màximes següents:

1a Retribució, per tots els conceptes, dels membres dels òrgans col·legiats d'administració d'entitats participades majoritàriament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, diferents dels previstos en els números següents: 50.000 euros.

2a Retribució, per tots els conceptes, dels membres dels òrgans col·legiats d'administració diferents dels previstos en els números següents, de les entitats que, sense estar majoritàriament participades pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, rebin suport financer d'aquest: 100.000 euros.

3a Retribució fixa per tots els conceptes de presidents executius, consellers delegats i directius de les entitats participades majoritàriament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària: 300.000 euros.

4a Retribució fixa per tots els conceptes de presidents executius, consellers delegats i directius de les entitats que, sense estar majoritàriament participades pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, rebin suport financer d'aquest: 600.000 euros.

A l'efecte del còmput dels límits anteriors, s'han de tenir en compte totes les retribucions percebudes dins del grup a què pertanyi l'entitat de crèdit. A aquests mateixos

efectes, la retribució fixa dels presidents i consellers executius ha d'incloure les dietes que percebin per la seva pertinença al consell d'administració o òrgans que en depenen.

b) Limitacions a la retribució variable, expressada en termes percentuals sobre la retribució fixa, amb referència a l'aplicada a col·lectius similars per la mitjana de les entitats equiparables per dimensió i complexitat, amb aplicació de les regles que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

4. Les limitacions dels apartats 1, 2 i 3 es poden aixecar una vegada produït el sanejament de l'entitat mitjançant el pagament, amortització, rescat o alienació dels títols subscrits pel Fons, o quan de qualsevol altra manera s'entengui reintegrat a aquest el suport financer prestat.

5. Aquest article i les regles que, en ús de l'habilitació que s'hi preveu, aprovi el ministre d'Economia i Competitivitat, també s'han d'aplicar, en la part que correspongui, a les condicions retributives dels membres dels òrgans d'administració de les entitats a què els apartats 1 a 3 es refereixen i la relació dels quals amb l'entitat no es reguli en cap contracte.

6. Quan les entitats a què es refereixen els apartats 1, 2 i 3 participin en un procés d'integració dels que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei, les limitacions a les remuneracions previstes en els apartats esmentats només són aplicables als administradors i directius que ho siguin d'aquella de les entitats que necessiti el suport financer públic o que doni origen a aquest suport, i que als efectes d'aquest apartat s'ha d'identificar com a tal en el pla d'integració corresponent. Així mateix, el ministre d'Economia i Competitivitat, en vista del pla de retribucions presentat en el marc del procés d'integració que regula l'article 2 del Reial decret llei i de la situació economicofinancera de les entitats que hi participen, pot modificar els criteris i límits que fixen els apartats 2 i 3 del present article.

7. Als efectes d'aquest article, s'entén per directius els directors generals així com els integrants de l'alta direcció, de conformitat amb la definició que conté l'article 1 del Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció.

8. L'incompliment per les entitats de les previsions que conté aquest article és constitutiu d'infracció greu, i aquestes incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició addicional primera. Tractament excepcional de les participacions preferents i altres instruments en circulació.

Les entitats de crèdit que tinguin en circulació participacions preferents o instruments de deute obligatòriament convertibles en accions emeses abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei poden incloure en el pla de compliment al qual es refereix l'article 1 la sol·licitud de diferir per un termini no superior a dotze mesos el pagament de la remuneració prevista malgrat que, com a conseqüència del sanejament que hagin hagut de portar a terme segons el que disposa aquest Reial decret llei, no disposi de beneficis o reserves distribuïbles suficients o existeixi un dèficit de recursos propis a l'entitat de crèdit emissora o dominant.

El pagament de la remuneració així diferit només es pot efectuar, transcorregut el termini d'ajornament, si es disposa de beneficis o reserves distribuïbles suficients i no existeix un dèficit de recursos propis a l'entitat de crèdit emissora o dominant.

Disposició addicional segona. Règim aplicable a les caixes d'estalvis integrants d'un sistema institucional de protecció.

En cas d'aportació de la titularitat de tots els actius i passius afectes al respectiu negoci bancari a l'entitat central d'un sistema institucional de protecció es considera que a les caixes d'estalvis integrants se'ls aplica el règim d'exercici indirecte previst en el Reial

decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

Disposició addicional tercera. *Aplicació del règim previst a la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, a les entitats participants en processos d'integració.*

A les entitats participants en processos d'integració de conformitat amb el que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei, els són aplicables les previsions contingudes a l'article 25, apartat 1, en relació amb la posada a disposició de la xarxa de distribució de les entitats de crèdit i la fragmentació d'aquesta, i a l'article 25, apartat 4, tots dos de la Llei 26/2006, de 17 de juliol, de mediació d'assegurances i reassegurances privades, a partir de l'1 de gener de 2014.

Disposició addicional quarta. *Increment de la dotació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària*

1. La dotació del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària s'incrementa en 6.000 milions d'euros addicionals, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

2. Les referències a la ministra d'Economia i Hisenda contingudes en el Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, s'entenen realitzades al ministre d'Economia i Competitivitat, llevat de les incloses en els articles 2.5, 7.2, 9.3 i 10.3 de l'esmentat Reial decret llei.

Disposició addicional cinquena. *Còmput de pèrdues en els supòsits de reducció obligatòria de capital social a la societat anònima i de dissolució en les societats anònimes i de responsabilitat limitada.*

Es renova, sense solució de continuïtat i a tots els efectes legals, durant l'exercici social que es tanqui a partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, l'aplicació del que disposa l'apartat 1 de la disposició addicional única del Reial decret llei 10/2008, de 12 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu el present Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

L'article 1.U de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, queda redactat de la manera següent:

«U. L'administració, gestió, representació i control de les caixes d'estalvis correspon als òrgans de govern següents:

- a) Assemblea General.
- b) Consell d'Administració.
- c) Comissió de Control.

Adicionalment, són òrgans de les caixes d'estalvis el director general i les comissions d'inversions, retribucions i nomenaments i obra beneficosocial.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.*

La disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, queda redactada de la manera següent:

«1. Als efectes del que preveu la present disposició s'entén per garantia qualsevol penyora, operació simultània, compravenda amb pacte de recompra, afeció, dret de retenció, dipòsit, cessió o qualsevol altre negoci jurídic amb finalitat de garantia, que recaigui sobre qualsevol actiu realitzable o susceptible d'apropiació, inclosos els diners en efectiu, i que tingui per finalitat assegurar els drets i obligacions derivats de qualsevol operació present o futura, conclosa amb el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o un altre banc central nacional de la Unió Europea.

2. A aquestes garanties els és aplicable el règim jurídic següent:

a) La seva constitució no requereix, per a la seva plena validesa, eficàcia davant del garant o davant de tercers, executabilitat, fins i tot als efectes dels articles 517 i 571 i següents de la Llei d'enjudiciament civil, o admissibilitat com a prova, la intervenció de notari ni el compliment de cap altre requisit formal diferent, d'una banda, de la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'acord de garantia o, si s'escau, la manifestació unilateral del garant, i, d'altra banda, de l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació esmentada.

Als efectes d'aquesta disposició addicional, el registre o anotació per mitjans electrònics i en qualsevol suport durador té la consideració de forma jurídicament equivalent a la constància per escrit.

La formalització de l'obligació principal corresponent tampoc requereix per a la seva plena validesa, eficàcia enfront del garant o enfront de tercers, executabilitat, fins i tot als efectes dels articles 517 i 571 i següents de la Llei d'enjudiciament civil, o admissibilitat com a prova, la intervenció de notari ni el compliment de cap altre requisit formal.

b) Per a operacions en les quals el beneficiari últim de la garantia sigui el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o un altre banc central nacional de la Unió Europea, sigui directament o mitjançant la intermediació d'un tercer, quan els actius objecte de la garantia siguin valors o instruments financers representats mitjançant anotacions en compte, la seva aportació i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació es pot instrumentar mitjançant algun dels procediments següents:

1r Mitjançant transferència comptable, amb desplaçament de la propietat, dels valors o instruments financers a un compte del beneficiari o d'un tercer actuant directament o indirectament en nom o per compte del beneficiari, seguint l'article 9 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en què el garant perd la propietat del valor o instrument financer a favor del beneficiari o tercer.

2n Mitjançant l'anotació de la garantia en el compte corresponent seguint l'article 10 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en què el garant conserva la propietat del valor o instrument financer.

3r Mitjançant transferència comptable o anotació dels valors o instruments financers, sense desplaçament de la propietat, en un compte a nom del beneficiari o d'un tercer actuant directament o indirectament en nom o per compte del beneficiari. L'esmentat compte té com a únic objectiu rebre les anotacions de les pignoracions realitzades sobre valors i instruments representats mitjançant anotacions en compte en què el garant manté la propietat d'aquests.

En el cas que l'objecte de la garantia sigui un compte de valors o instruments financers, la seva aportació i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació esmentada s'ha d'instrumentar mitjançant l'anotació de la

garantia en el compte corresponent, i és aplicable a la dita penyora *mutatis mutandis* el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat e) següent.

c) En el cas que els actius objecte de la garantia siguin valors representats mitjançant títols físics, la seva aportació i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació es pot instrumentar mitjançant el seu lliurament al beneficiari de la garantia o a un tercer establert per comú acord entre les parts.

d) Per a la seva execució n'hi ha prou amb la certificació expedida pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o el banc central nacional de la Unió Europea que correspongui, acreditativa de la quantia dels imports vençuts, líquids i exigibles que s'executen, juntament amb l'ordre d'alienació, apropiació o traspàs lliure de pagament dels actius constitutius de la garantia, segons correspongui de conformitat amb el que preveu aquest apartat. En aquesta certificació s'ha de fer constar que la liquidació s'ha practicat de conformitat amb l'acord, pacte i/o norma de què deriva l'obligació de què es tracti.

A elecció del beneficiari, i amb subjecció als termes de l'acord de garantia, l'execució es pot portar a terme mitjançant qualsevol dels procediments reconeguts per l'ordenament jurídic vigent.

Quan l'objecte de la garantia estigui constituït per actius negociats en un mercat organitzat, la seva alienació s'ha de fer a través de l'organisme rector corresponent. Sense perjudici de qualssevol altres procediments d'alienació reconeguts per l'ordenament jurídic vigent, en els altres casos l'alienació es pot portar a terme també mitjançant subhasta organitzada pel Banc d'Espanya.

Així mateix, en els supòsits en què la constitució de la garantia no s'hagi instrumentat ja mitjançant la transmissió de la propietat dels actius corresponents, l'execució també es pot realitzar mitjançant l'apropiació pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o el banc central nacional de la Unió Europea que correspongui dels actius sobre els quals es va constituir la garantia i compensació del seu valor o aplicació del seu valor al compliment de les obligacions garantides, sempre que: (i) així s'hagi pactat entre l'entitat que aporta els actius de garantia i el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o el banc central nacional de la Unió Europea que correspongui i (ii) s'hagi previst entre les parts les modalitats de valoració dels actius de garantia.

En tot cas, el sobrant que resulti una vegada satisfet el deute corresponent s'ha de reintegrar a l'entitat que hagi aportat els actius de garantia.

e) Quan l'objecte de la garantia consisteixi en garantia sobre dipòsits dineraris, el beneficiari o, si s'escau, l'entitat dipositària de l'efectiu ha d'anotar en el compte corresponent la constitució de la garantia sobre el compte o, si s'escau, sobre l'import pignorat, una vegada que tingui constància del consentiment del titular del compte esmentat.

La seva constitució no requereix, per a la seva validesa plena, eficàcia respecte del garant o de tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova, la intervenció de notari ni el compliment de cap altre requisit formal diferent de l'anotació a la qual es refereix el paràgraf anterior, que equival a l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació.

Aquesta garantia s'ha d'executar per compensació, i queden a disposició del titular del compte els fons sobrants, si n'hi ha, una vegada satisfet el deute.

A partir de l'anotació prevista en el primer paràgraf d'aquest apartat, les quantitats ingressades en el compte el saldo del qual roman pignorat o, si s'escau, únicament l'import pignorat queden pel sol fet del seu ingrés afectes de manera irrevocable i sense cap limitació al compliment íntegre de les obligacions garantides. Igualment, i llevat que les parts hagin acordat el contrari, a partir del moment de l'anotació de la garantia, el titular del compte no pot retirar fons dipositats en aquest o, si s'escau, l'import pignorat sense el consentiment previ del beneficiari de la garantia.

f) Els actius en què es materialitzin les garanties es poden aplicar a la liquidació de les obligacions garantides fins i tot en cas d'obertura d'un procediment

concursal o de liquidació administrativa. Les garanties es poden executar de forma separada, immediatament, d'acord amb el que s'hagi pactat entre les parts i amb el que preveu aquesta disposició addicional.

Les garanties no s'han de veure limitades, restringides o afectades en qualsevol forma pel concurs o la liquidació administrativa de l'altra part.

En particular, la constitució, acceptació o execució de les garanties a les quals es refereix aquesta disposició addicional, el saldo dels comptes o registres en què es materialitzin i la formalització de les obligacions garantides no són impugnables en el cas d'accions de reintegració vinculades a un procediment concursal o de liquidació administrativa.

g) La data de constitució de la garantia, així com el saldo i data que figurin en la certificació emesa pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea a què es refereix el paràgraf b), fan prova davant de la mateixa entitat i tercers.

Les garanties constituïdes d'acord amb les normes d'aquesta disposició addicional no són susceptibles d'embargament, trava, gravamen ni de cap altra restricció o retenció de qualsevol naturalesa tant legal com convencional, des del moment de la seva constitució.

3. Les parts poden pactar que, en el cas de variacions en el valor dels actius objecte de la garantia o en la quantia de les obligacions garantides, s'han d'aportar nous actius, inclòs l'efectiu, o, si s'escau, i quan així es pacti, s'han de retornar per restablir l'equilibri entre el valor de les obligacions garantides i el valor de les garanties constituïdes per assegurar-les. En aquest cas, els actius tenen la consideració de part integrant de la garantia inicial i han de ser tractats com si haguessin estat aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera, i els és aplicable tot el que disposa la present disposició.

4. La constitució de garanties sobre préstecs o crèdits no hipotecaris a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, per assegurar el compliment de les obligacions presents o futures contraetes davant d'ells per operacions concloses en l'exercici de les seves funcions es regeix, a més de pel que disposen l'apartat u, els paràgrafs a), d), f) i g) de l'apartat dos i els apartats següents de la present disposició, per les normes següents:

a) Els préstecs i crèdits són susceptibles de pignoració o cessió siguin quins siguin els requisits formals o materials que les parts hagin pactat en aquest aspecte de la seva cessió o gravamen. El subministrament d'informació o documentació relativa als préstecs o crèdits o els drets de crèdit que en deriven, inclosa la relacionada amb els deutors corresponents i, si s'escau, garants, al Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els bancs centrals nacionals de la Unió Europea, així com, si s'escau, a aquells tercers als quals aquests puguin cedir els seus drets en cas de transmissió dels drets de crèdit o d'execució de les garanties sobre aquests, no suposa l'incompliment de la normativa sobre secret bancari o protecció de dades personals.

La pignoració o cessió es refereix únicament, llevat que hi hagi pacte en contra, als drets de crèdit dimanants del contracte corresponent. En cap cas el cessionari o beneficiari de la garantia ha d'assumir l'obligació de posar fons a disposició dels acreditats. La pignoració o cessió realitzades de conformitat amb el que disposa aquest apartat en cap cas suposa incompliment dels préstecs o crèdits corresponents i no requereix el consentiment del deutor o garant dels crèdits pignorats o cedits.

b) L'aportació i la constància per escrit o de forma jurídicament equivalent de l'aportació dels drets de crèdit es pot instrumentar mitjançant el lliurament al beneficiari dels models aprovats a tal efecte per aquest o mitjançant la comunicació per escrit o de forma jurídicament equivalent al beneficiari de les dades dels drets de crèdit en la forma establerta a tal efecte per aquest, sense que sigui necessari el

compliment de cap altre requisit formal per a la plena validesa de la pignoració o cessió, o la seva eficàcia davant del deutor i, si s'escau, el garant, o davant de qualssevol tercers, ni per a la seva executabilitat o admissibilitat com a prova.

c) Els fruits dels préstecs o crèdits cedits o pignorats corresponen, llevat que hi hagi pacte en contra, a l'entitat de crèdit que aporta la garantia.

d) En cas d'incompliment de les obligacions garantides, el beneficiari de la garantia adquireix la plena titularitat dels drets de crèdit corresponents. No obstant això, i sense perjudici de qualssevol altres procediments d'execució reconeguts a l'ordenament jurídic vigent, també es pot executar la garantia mitjançant subhasta organitzada pel Banc d'Espanya.

e) El deutor o, si s'escau, garant d'un dret de crèdit que hagi estat cedit o pignorat a favor del Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els bancs centrals nacionals de la Unió Europea no pot oposar davant d'aquests, ni davant d'aquells tercers als quals es pugui transmetre posteriorment el dret de crèdit corresponent, cap de les excepcions que li haurien correspost davant de l'entitat de crèdit cedent o pignorant, ni tan sols la compensació.

5. En els contractes que conclogui en l'exercici de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot pactar la seva resolució o extinció fins i tot en els casos de situacions concursals o de liquidació administrativa. Així mateix, en aquests supòsits de concurs o de liquidació administrativa, les operacions garantides d'acord amb el que disposa aquesta disposició addicional tenen la consideració de crèdits de dret públic als efectes de l'aplicació de l'article 91.4 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la part que no pugui ser satisfeta amb càrrec a les garanties constituïdes.

6. En el que no preveu expressament la present disposició addicional, és aplicable supletòriament el règim que, respecte de les garanties financeres, estableix el capítol II del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.

7. Reglamentàriament es pot desplegar el que estableix la present disposició.»

Disposició final tercera. Modificació del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer.

L'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer, queda modificat de la manera següent:

«2. Els instruments de deute emesos amb posterioritat a l'entrada en vigor del present Reial decret llei, que disposin de clàusules en virtut de les quals siguin convertibles en accions ordinàries, integren el capital principal previst a l'article 2 d'aquest Reial decret llei sempre que compleixin les condicions següents:

a) prevegin la seva conversió obligatòria com a màxim el 31 de desembre de 2018 o, abans d'aquesta data, en cas de sanejament o reestructuració de l'entitat o del seu grup;

b) que el límit màxim al nombre i nominal d'accions a lliurar en la conversió estigui determinat en el moment de l'emissió dels instruments de deute;

c) l'emissor pugui, discrecionalment, decidir en qualsevol moment l'impagament del cupó meritat sempre que la seva situació de solvència o la del seu grup així ho requereixi;

d) prevegin la seva conversió obligatòria quan s'incompleixi el coeficient de recursos propis mínims; i,

e) la seva comercialització es realitzi d'acord amb els criteris que estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors per assegurar la protecció adequada dels inversors i, en concret, l'efectivitat de la relació de conversió que es proposi als inversors. Addicionalment, en cas que una part de l'emissió es comercialitzi entre la

clientela detallista, es requereix la sol·licitud d'admissió a negociació, tant de l'instrument de deute com del títol de capital, en un mercat secundari oficial.

Els contractes o fullets d'emissió corresponents, així com qualsevol modificació de les seves característiques, s'han de remetre al Banc d'Espanya a fi de qualificar la seva comptabilitat com a capital principal.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

El Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 6 queda redactada de la manera següent:

«b) Les derrames que realitzi el Fons entre les entitats que hi estan adherides, distribuïdes segons la base de càlcul de les aportacions, que s'han de registrar com a patrimoni una vegada siguin acordades.»

Dos. El segon paràgraf de l'article 7.5 queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, es requereix majoria de dos terços per acordar la realització de les derrames que estableixin l'obligació d'efectuar pagaments addicionals a les aportacions anuals ordinàries o que avancin el pagament d'aquestes últimes, així com per a les mesures previstes en el marc dels plans d'actuació als quals es fa referència a l'article 11.»

Disposició final cinquena. *Títols competencials.*

El present Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Disposició final sisena. *Facultat de desplegament.*

El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament del que disposa aquest Reial decret llei.

S'habilita el ministre d'Economia i Competitivitat per modificar el que preveuen els annexos I i II.

El Banc d'Espanya ha d'aprovar les modificacions que siguin pertinents per acomodar el que disposa la Circular 4/2004 al present Reial decret llei. A partir del 31 de desembre de 2012 el Banc d'Espanya pot modificar les cobertures que preveu l'annex I d'acord amb el que disposa l'article 48.1 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de febrer de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

1. Els actius immobiliaris rebuts en pagament de deutes per les entitats de crèdit i que tinguin una antiguitat en balanç superior a 36 mesos tenen un percentatge de cobertura d'almenys el 40%.

2. Les cobertures que corresponguin per operacions qualificades de dubtoses destinades al finançament de construccions o promocions immobiliàries de tot tipus d'actius, que estiguin acabades, en cap cas no poden ser inferiors al 25% de l'import del risc viu.

3. Les cobertures que corresponguin per operacions qualificades de subestàndard destinades al finançament de construccions o promocions immobiliàries de tot tipus d'actius, que estiguin acabades, en cap cas no poden ser inferiors al 20% de l'import del risc viu. Aquest percentatge és del 24% per a les operacions que no tinguin garantia real.

4. Les cobertures que corresponguin per operacions qualificades de dubtoses o de subestàndard, destinades al finançament de sòl per a promoció immobiliària o de construccions o promocions immobiliàries de tot tipus d'actius, que estiguin en curs, en cap cas poden ser inferiors als percentatges que s'indiquen a continuació:

Classe d'actiu	Dubtós – Percentatge	Subestàndard – Percentatge
Finançament de sòl per a promoció immobiliària	60	60
Finançament de construcció o promoció immobiliària en curs amb obra parada	50	50
Finançament de construcció o promoció immobiliària en curs amb obra en marxa.	50	24

5. Els percentatges mínims de cobertura relatius a actius immobiliaris rebuts en pagament de deutes no poden ser inferiors als següents:

a) Actius rebuts consistents en construccions o promocions immobiliàries acabades, així com habitatges de particulars que no hagin estat residència habitual dels prestataris

El percentatge de deteriorament mínim aplicable als actius adjudicats en pagament de deutes és del 25%, i els percentatges mínims de cobertura en funció de l'antiguitat de la seva incorporació al balanç són els recollits en el quadre següent:

Termini des de l'adquisició	Percentatge de cobertura
Més de 12 mesos sense excedir els 24	30
Més de 24 mesos sense excedir els 36	40
Més de 36 mesos	50

b) Actius rebuts consistents en sòl per a promoció immobiliària o construccions o promocions immobiliàries en curs, amb independència de l'antiguitat de la seva incorporació al balanç.

Classe d'actiu	Percentatge de cobertura
Sòl per a promoció immobiliària	60
Construcció o promoció immobiliària en curs.	50

ANNEX II

L'excés addicional de capital principal a què es refereix l'apartat 4 de l'article 1 del present Reial decret llei ha de ser equivalent a la suma dels imports que resultin dels càlculs que s'assenyalen a continuació. D'aquests imports, se'n dedueixen les provisions constituïdes pels actius esmentats.

a) Actius classificats com a dubtosos i subestàndard d'acord amb l'annex IX de la Circular 4/2004, de 22 de desembre, a les entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers:

Classe d'actiu	Percentatge sobre import del risc viu
Finançament de sòl	80
Finançament de promocions en curs (excepte subestàndard amb obra en marxa) ..	65

b) Actius rebuts en pagament de deutes:

Classe d'actiu	Percentatge sobre valor comptable
Sòl	80
Promocions en curs	65